

givet politianmeldelse uden unødigt ophold efter gerningstidspunktet. Efter forslaget vil bestemmelsen således kunne fraviges, hvis »forholdene taler for det«.

Hovedreglen er fortsat, at den pågældende lovovertrædelse skal være anmeldt uden unødigt ophold, og der skal fortsat være særlige forhold i den konkrete sag, der begrunder en fravigelse.

Den udvidede dispensationsadgang vil f.eks. kunne anvendes i tilfælde, hvor ofret på grund af den begåede forbrydelse har været i en tilstand, der kan minde om chok (uden at være bevidstløs), og hvor den pågældende som følge heraf ikke inden for det første døgn har foretaget politianmeldelse eller rettet henvendelse til myndigheder eller andre, der kunne vejlede om kravet om politianmeldelse. Der kan f.eks. være tale om en ældre person, der bor alene, og som er blevet overfaldet på sin bopæl, eller en medtaget person, som efter en tur på skadestuen tager hjem for at hvile og derfor først anmelder forholdet mere end et døgn efter.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af offererstatningslovens § 7, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Efter den gældende bestemmelse kan erstatning udbetalt af Erstatningsnævnet således kræves tilbagebetalt, hvis den skadelidte senere på anden måde opnår dækning for skaden, og det antages at være en forudsætning for tilbagebetalingskravet, at de pågældende ydelser i givet fald skulle have været fratrukket erstatningen efter § 7, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at afgiftssatsen nedsættes med 5,6 procent fra 40 til 34,4 procent af præmien for turistbusser og med 7,1 procent fra 50 procent til 42,9 procent af præmien for andre motorkøretøjer, bortset fra vognmandsbiler, der er fritaget for afgiften.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.1.2.

Til nr. 2

Det foreslås at ændre kravet om, at afgiftsindbetalingen med visse modifikationer skal være 10 procent højere end den afgiftssats, der gælder for de køretøjer, som de udbetalte erstatninger for ansvarsskader hidrører fra, jf. nr. 1, således at afgiftsindbetalingen nedsættes forholdsvis tilsvarende. Det betyder, at den kræve-

de afgiftsindbetaling for turistbusser nedsættes med 6,2 procent fra 44 procent til 37,8 procent af de udbetalte erstatninger og for andre motorkøretøjer med 7,8 procent fra 55 procent til 47,2 procent af de udbetalte erstatninger.

Til nr. 3

Kravet om, at afgiftsindbetalingen skal være 10 procent højere end den afgiftssats, der gælder for de køretøjer, som de udbetalte erstatninger for ansvarsskader hidrører fra, foreslås også ændret for så vidt angår selskaber, der har valgt at opgøre de udbetalte erstatninger efter det kalenderår, skaderne kan henføres til. Afgiftsindbetalingen for turistbusser nedsættes således med 6,2 procent fra 44 procent til 37,8 procent af de henførte erstatninger og for andre motorkøretøjer med 7,8 procent fra 55 procent til 47,2 procent af de henførte erstatninger.

Til nr. 4

Det foreslås, at grænsen for adgangen til at fremføre afgift af forsikringspræmien nedsættes med 6,7 procent fra 48 procent til 41,3 procent af de udbetalte erstatninger for turistbusser og med 8,5 procent fra 60 procent til 51,5 procent af de udbetalte erstatninger for andre motorkøretøjer.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2002, således at de berørte parter mv. får tilstrækkelig tid til at forberede anvendelsen af de nye regler.

Da der således vil gå ca. halvandet år fra fremsættelsen af lovforslaget til ikrafttrædelsen, foreslås det, at den regulering af erstatningsbeløbene mv., som efter den foreslåede § 15 (lovforslagets § 1, nr. 11) skal ske årligt den 1. januar, foretages første gang allerede ved ikrafttrædelsen, således at beløbene reguleres på den måde, som det efter § 15 skulle være sket pr. 1. januar 2002. Næste regulering vil derefter ske pr. 1. januar 2003.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændringerne i erstatningsansvarsloven og offererstatningsloven (lovforslagets §§ 1 og 2) finder anvendelse på skader, der indtræder efter lovens ikrafttræden. Det gælder også genoptagelsesreglen i erstatningsansvarslovens § 11 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Justitsministeriet har særligt vedrørende ændringen af offererstatningslovens § 7, stk. 1 (lovforslagets § 2, nr. 1), overvejet, om ændringen eventuelt burde finde anvendelse i tilfælde, hvor Erstatningsnævnet på tidspunktet for lovens ikrafttræden endnu ikke har truffet endelig afgørelse i sagen, uanset hvornår skaden er sket. Justitsministeriet har imidlertid ikke fundet